

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ES VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész evre
Félévre
Negyedevre
Egy hónapra

10 frt — kr.
5 " — "
2 " 50 "
1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.

Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

Hat hónapban heti szerint 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többbe: a hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beutaltatásért 30 kr.

Bánffy-párti maszlag.

IV.

Az obstrukció.

E volt a fegyver, amelylyel a Bánffy-kormány többségét legyőzte az szövetséges ellenzék. Meltán gyűlöletes tehát a bukott párt előtt. Ki is önti ellene mérgét; de az ellen is, aki alkalmazta.

Apponyiék jutnak a kormányrendszer változással közel a kormányhatalomhoz, vagy be is lépnek abba; tehát ő volt a harc ezen módjának teremtője — az obstrukció-generalis a függetlenségi és 48-as pártot ő csak „beleugratta“.

Hazug állítás mint a többi. Péteri ur, hogy fötételeit igazolja — egész rendszert alkot a hazugságból. „A szélsőbal bukását“ hogy bizonyítsa, a szélsőbal meg kell fosztani minden öngondolkodástól, minden öntevékenységtől, meg kell tenni felette Apponyt gyámnak, de aki gyámgyermekét kihasználja s amidőn ennek a munkájával kormányképesre gazdagodott, elrugja magát, vagy ott hagyja, mint Szent-Pál az oláhokat. Egy ellenzéki Krivány!

Az obstrukciót pedig sem Apponyi nem találta fel, sem őt nem lehet tartani annak, aki valamely régi lomtárban megtalálta, módosította és ujonnan alkalmazta.

Az obstrukció alkotmányos életben, elnyomni akaró, érdemellen kormány ellen, mindig meg volt. Ez az országgyűléseknek a kormány hatalmi eszközeinek előállítására és előállítás módja feletti határozati-, törvényalkotási-, szabadszó- és szabad elhatározási jogából következően foly . . . Erőszakoskodik és törvénytelenkedik a kormány? Az országgyűlés nem adja meg neki az eszközöket az erőszakosság gyakorolhatóságához, — megvonja tőle a költséget és a katonaságot — az indemnityt és az ujonczozást; mert e kettőt használja hatalom gyakorlásában az államfő; de erőszakos kormány is ezekben találja fel eszközeit.

Nem új találmány hát ez . . . Magyarországnak máskor is voltak; mert több mint negyedfélszázad lefolyása alatt csakis mindig elnyomásra kisebb-nagyobb erőszak kifejtésével törekvő kormányval volt ügye.

A rendi országgyűlések idejében az obstrukció a sérelmi politikában állott . . . nem tárgyalták addig a királyi kormány proposícióit, amíg a sérelmeket számba nem vették és orvosoltatásukra ígéretet nem nyertek. Persze, hogy az ígéret csak szép szó volt, s mihelyt a kormány a pénzt és katonát megkapta — az

országgyűlés széteszlott, az ígéret-szó elröpült. De a következő országgyűlésen a sérelmek sokasodva ismét felkerültek, míg aztán annyi gyuananyag összehalmózódott, hogy a nemzet más módot nem talált az orvoslásra a merev királyi kormány ellenében, mint a fegyveres felkelést, aminek tüze egyszer-egyszer elégette a sérelmek halmazát, hogy azután még inkább felsokasodjanak — kebel-lázító tények halmazává nőjenek.

A parlamentáris időben csak a mód változott. Az 1848/9-et követő rémidőkben a magyar nemzet tehetlenségre volt kárhozthatva. Nem volt kedve, az abszolút hatalom rendeleteinek szolgálatára, a hü fiaknak vállalkozni; nemis nagyon volt rá szükség, mert idegenből jött elégnél több készsleges Beamter. A magyar tehát a „passzív ellenállás“ szerepére vállalkozott.

Ez a passzivitás megbénította az abszolút kormány hatalmát itthon s még katonai erejét is a harctéren. Elhurcolták a magyar fiut katonának, de itthon hagyta a lelkét, sat, sat. Egyik nagy mestere akkor T i s z a Kálmán volt.

Ez a passzív ellentállás más kiadásban ismétlődött most *obstrukció* név alatt a Bánffy-kormány ellenébe a képviselőházban — rendkívül egyszerű tehnikával, egy számban nagy, — és ebben szörnyen elbizott kormánypárti többség ellen. Ismeretes e tehniká; ismeretes az eredmény is. Az, az ellenzékét gögösen kihívó kormány megbukott, bár ha a törvények szegre akasztásával, rendeletekkel hajlandó volt is kormányozni s visszavinni az országot a harminczkét év előtti állapotra. De nem volt indemnity tehát nem volt pénz, a kormányzat ez idege; sem ujoncz-megajánlás, tehát nem leendett katoná, a még mindig legfőbb tekintetben részesülő nagyhatalmi állás kelleke.

Az a bukott kormány, még mindig tehette s tennie kellett volna, hogy az ország érdekeit veszélyben látó ellenzékét felvilágosítsa; de ez iránti kérését, lenézéssel mereven visszautasította s rideg hallgatásba bürkolódzott. Ám ez a hallgatás lön gyanussá az ellenzék előtt, hogy rosszul mennek a kiegyezési kísérletek Bécsben, Ischlben, hogy azokból annyi huzás-halasztás után is magyarországnak még a 67-es törvényekben, habár csak gyengén, — körülsánczolás nélkül, — őrzött jogai sem tartatnak tiszteletben, sőt ezek ellenére — ismét, Ausztria előnyére még nagyobb terheltetése lesz és függőbb közgazdasági viszonyabukkan ki.

Mennyi ideje volt a Bánffy-kormány-nak a kiegyezést megkötni! . . . Péteri ur azt mondja, „mikor meg akarta kötni

Ausztriával, ott utját állotta a *reichsrathi obstrukció*“; azután itthon utját állotta a *magyar obstrukció*. Obstrukció itt — obstrukció amott. De azért Magyarország semmi baja, mert „szuverén ország, habár Ausztriával közösügyei vannak is“; hiszen az 1867: XII. t. cikkben megvan, hogy: „Magyarország alkotmányos közjogi és belkormányzati önállása sértetlenül fenntartassék“. De hát azt kérdezte éppen az ellenzék, hogy Magyarország ezt az állítólagos önállását sértetlenül ki tartotta és ki tartja fenn? s azt kérdi különösen a függetl. és 48-as párt, hogy kényszerült helyzetben minő a közösügyes állapot, lehetne-e egyáltalában sértetlen önállás?

Péteri ur nagyképpel „tiltakozik, hogy Magyarország gazdasági önállósága valamilyen feltétel bekövetkeztétől van függővé téve“; „tiltakozik azon fölfogás ellen is, hogy Ausztriával a vámközösséget nem önjogulag kötöttük meg és hogy gazdasági szuverenitásunk csak akkor szállna vissza ránk, ha Ausztriával alkotmányos közösségre nem léphetnénk.“ De hát az ellenzék éppen ezen gazdasági önállóságban fekvő szuverenitását akarja magyarországnak érvényesíteni, a melyet lenyomva tartott eddig a vámtérület közösségében fennálló közösügyes kényszer, s úgy akarta érvényesíteni Ausztriával, mint szuverén szembe s ha Ausztria e szuverenitását a 14. §-ba temette: nem egyenlőjogu félként állanak többé szembe, s az alkotmányos fél részére nincs meg a kellő biztosíték az alkotmányon kívüli fél részéről. Hát ekkor sem állhat elő, ily kényszerítő s még biztosságot sem adó nyögökből való fel szabadulása, hogy „valamilyen feltételektől csakugyan nem függő, valóban gazdaságilag is önálló — szuverén“ legyen?

A paskillszerző vakmerősége netovábbjaként azonban Péteri ur az 1867-i törvényeket idézi s ezekből akarja a jogcsavaró — rabuliszta — kikényszeríteni az ítéletet annak elhitetésére, hogy az ellenzék álláspontja jogtalan volt a következtetésekben s az obstrukció csak a legjobb taktikájú kormányt „nitotta meg tevékenységében; Az ellenzék, különösen a beugratott függetlenségi és 48-as párt nem érti azokat a törvényeket. Az 1867: XII. t. cikk

„58 §. A *pragmatica sanctio* értelmében a magyar korona országai, mint a fejedelem többi országaitól *jogilag különálló* országok saját felelős kormányuk és törvényhozásaik által intézkedhetnek s *vámvonalak által szabályozhatnák* kereskedelmi ügyeiket.“

59. §. Miután azonban Magyarország és ő felsége többi országai között az érdekeknek *kölcsönös érintkezései* fontosak és számosak; kész az országgyűlés arra, hogy

a kereskedelmi ügyekre nézve egyrészt a magyar korona országai, másrészt a felségének többi országai között időnként vám és kereskedelmi szövetség kötések.

61. §. A szövetség megkötése közfesős alku által történik oly módon, mint két egymástól jogilag független ország hasonló intézkedései történnek.

Ebből Péteri ur csak azt hozza ki, hogy maga a vámszövetség megkötése is önálló intézkedés s a vámszövetség önálló intézmény. De hát ki tagadta ezt? De amikor az önállóság csak önálló szerződést engedhet, miért erőltetik hát az önállóságot meghazudtoló minden áron fentartandó — tehát kényszer szövetséget? amely Magyarország számára oly káros és nemis kell?

68. §. magában értendő, hogy ha és amennyiben a fentebbi — 58. 67. — §§-okban elsorolt tárgyak (vámszövetség, közvetett adók, közösérdekű vasuti jegyek, pénzrendszer és kvóta) fölött az egyezkedés nem sikerülne: az ország önálló törvényes intézkedési jogát magának fentartsa s minden jogai e részben séetetlenek maradnak.

De hát miután a vámszerződés lejárt s újnak kötése az egyezkedés nem sikerült, követelte az ellenzék az ország „önálló törvényes intézkedésének jogánál” fogva az önálló vámterület felállítását. Nem „alvó” vagy „ujjászületett” jogról volt szó, hanem az önálló független államiság követelményének törvényben gyökerező érvényesítéséről, miután a 10 éves szerződés lejárt és meg nem újított és megújítása a 25. §. értelmében még nem is volt lehetséges, mivel Ausztriában az alkotmányos államiság, amelylyel az alkotmányos Magyar állam biztos szerződést köthetne, — legalább is kétségessé vált, — holott így szól a

25. §. . . . alapföltétel az, hogy a teljes alkotmányosság ö felsége többi országai-ban és tartományaiban életbe lépjen; mert Magyarország azon országoknak, csak alkot-

mányos képviselővel lephet bármi közös viszonyokra nézve érintkezésbe.

Talán boldogult Deák Ferencnek több ideája és tapintata volt e törvény alkotásánál, mint Péteri urnak; s neki nem lehetett más irányadója, mint az, hogy biztosított szerződés csak egyenlő — szuverén — államok közt, köthető teljes biztosítékkal, amit különben Kossuth Lajos már 1847. nov. 7-iki nagy beszédében kifejezett, amikor Ausztriának az alkotmányos Magyarországgal való perszonal unióban levő közössége helyes tekintetéből kívánta, hogy Ausztriában alkotmányos kormány legyen, mivel az alkotmányosság romjai felibe álló abszolút uralkodó önkényes hatalommal felrevetheti azt a szerződést, amely nem ő általa kötött. Az a jogcsavaró állítása Péteri urnak, hogy Ausztriában most a 14. §. szerint kormányoznak, mert az annak törvényében benfoglalatik, tehát ott az „a §. törvényes s alkotmányos, hogy mit ér s nem lázasztja-e fel az alkotmányos jogérzékét? feleljen rá, akinek meg nem hamisított, egészséges alkotmányjogi érzéke van. Nem szánalom tárgya egy ilyen állam, alkotmányos állam előtt, hanem méltányos és jogos egyesség kötésre merőben alkalmatlan. Miként tartja az fenn a szerződést idegen féllal, aki saját jogát sem tudja fenntartani?

De megfelelő erre a 25. §. befejező végmondata is:

„S ö felsége maga is azért kívánta az ügyek tárgyalásának eddigi módját megváltoztatni, mert alkotmányos jogokkal ruházta fel többi országait is s a közös ügyek kezelésénél ezen alkotmányos befolyását nem tartja mellőzhetőnek.”

És mégis ezt a tekintetet mellőzhetőnek és figyelmen kívül hagyhatónak tartják.

Hát miért akartak oly nagy, elválasztó különbséget tenni fő közös ügyek

közt, mint a had-, kül és pénzügy, a mikor az állam közgazdaságára tartozó vám és kereskedelmi ügyek is közösek ha egyszer szabadon, önállóan nem intézhetők, Magyarországot a közösügyek jár-szalagjára fűzik s milliókra menő megkárosítást okoztak a magyar államnak a multban s okoznak még napjainkban is folytonosan és okozni fognak mindaddig míg Magyarország ennek a közösségnek nyűgéből fel nem szabadul s alkotmányos jogai szerint ezekben legalább önállóan nem rendelkezik. Bár a had-, kül- és pénzügy feletti önrendelkezési hatályában is visszaszerezne minél előbb állami önállóságának méltóságát s nemcsak elméletileg a törvények betűiben, hanem tényleg a gyakorlatban is volna önálló független Magyar állam!

Most alkalom volt legalább közgazdaságilag eljutni arra a fenn hirdetett önállóságra és ezt az ellenzék erősen akarta a képviselő házból; a közvélemény követelése megnyilatkozott minden felé megtartott népgyűléseken és feliratokban s hogy mindezek dacára nem történt meg a kibontakozás, lehet-e azt másnak mint a Bánffy-kormány bűnének mondani és róvni fel, még akkor is, ha ennek az állapotnak megállandósítása az ischli paktum célja és titkos megállapodása nem lett volna.

Az ellenzék hát Magyarországnak, legalább a másod rosszaktól megmenntésért küzdött, Az obstrukció, e meg nem bocsátható mulasztások, az állami önállóság vég eljátszása ellen való tiltakozás volt első sorban; azután Magyarország alkotmányos joga ellen elkövetett makacs merénylet megakadályozása és a Bánffy-párt ítéletre vonása a Nemzet közvéleményének ítélőszéke előtt.

A közvélemény nemcsak melege- déssel, hanem szívből jövő üdvözléssel fogadta a Bánffy párt bukását, amint

Boldogság.

A Debreczei tárczája.

Írta: Thury Zoltán.

A nagy füstben sok szürke civill ember között egy kicsi asztalnál katonák ültek. Egy hosszú asztalnál többen is, nem valami magas rangúak, csak két-három csillagosok, kapitány volt köztük a legnagyobb ur. A nagy ablakokon keresztül rájuk bámul a kaszárny, a sok ablakfóko nagy sötetes szűk s áthalat-szort a trombita szó is. Éjfél tájban ketten közülök fel ottak és összeranézigálva egymás hátán áthajolva néztek és kacagtak, de hogy ne maradjanak adósai a tréfaért, közülök meg egy a huszárt provokálta el, a ki a feldübbongban a tarlón botorkál. Közben a pénzérek újra meg újra konyakot hoztak, apró poharakkal telerakot tálczákat s körül az aszta-

loktól a mulató társasághoz csatlakozott még néhány tiszt, a fejük fölött pedig szürke gomolygában nagy füstfelleg kavargott, lombán, mintha a csákók hegyén a rózsákra helyezkedett volna le s csak egy-egy finom pászma hullott ki belőle az asztalra, mint valami nagyon finom, könnyű porzó.

Egy-zerre nagy vita kerekedett. Valahol ott zsongott a levegőben és érezni lehetett előre, hogy eljön s lecsapott. Egyszerre beszélt mindenki, csupa szenvedély lett az egész csöndes mulató társaság. Még az asztalt is megdöngöttek az ökleikkel s némelyik a szék lábához csapkodta a kardját argumentumképpen. A huszártiszt fölvetette az örök kérdést, hogy katoná-e egyáltalában az, a ki nem lovon szolgálja a hazát s a gyalogos tisztek kijelentették, hogy ők viszont a könnyű lovasságot nem becsülik valami sokra.

— Szép katoná, de csak éppen a pénzt eszi. Nem vesszük semmi hasznát.

— Ugy? Hat a földéritő szolgálát?

— Azt manapság elvégi már három baka egy örmesterrel biciklin.

— S ha kilyukad a bicikli ráfja?

— S ha kitöri a lábát a lovad?

— No és ha te kiöröd a lábad?

— A gyalogságban, a hatalmas nagy tömegben az erő, a lovasság éppen csak körül-tánczol bennünket, hogy mulassunk rajta. Ha miniszter volnék, ma leszámoznék velük.

Már tulságosan merés kezdett lenni a hangulat, a mikor a nagy karosszékben nyujtózó kapitány, a ki maga volt a tekintély, közbeszólt:

— Bolondok vagytok gyerekek, egyez-zük meg abban, hogy minden szép, ami katoná. Egy az ut, egy a föladat, mindegy az, hogy lovon-e vagy gyalog megy neki az ember.

Ebben meg is egyeztek. A kapitány szája szélen egymásba olvadó nagy szakál és bajusz olyan imponáns módon lengett, hogy lefegyverezte a huszárt is. A bakák erre lassan lassan belelovagoltak magukat a lelkesedésbe s himnuszban örültek annak a különös kegynek, ami megadatott nekik, hogy katonák es nem — tesszem föl — valami kereskedő vagy hivatalnok népek, amilyenek körülültek a többi asztaloknál nagy szürkeségben. Újra a tekintélyes kapitány vitte a szót: mosolygó, tan-torihatlan rajongással beszélt a portpoéról, a kardról, a méltóságról . . . Mig halgattak és lelkesedtek, újra ittak s most már meg olyan rózsás hangulat szállott rájuk a mind-dig sűrűbb füstben, hogy ölegettek egymást a nagy gyönyörűség-k miatt, amit lelki szemek elé tárt a tekintélyes kapitány. A huszárt is egészen ellagyult és könnyű lábadt szemekkel bizonykodott azoknak, a kik mellette ültek.

— Szeretlek, jó fiúk vagytok.

És ebben a nagy jó kedvben csendes tartózkodással szólalt meg az egyik főhadnagy háta mögött egy még fiatal, komoly arcu szürkeruhás ember.

— Nem is tudom, hogy szívesen láttok-e még, de idekiváncsoltam. Szervusztok fiúk . . . A tisztek fölnéztek s néhányan nagyot rikkantva ugráltak föl a székről. A kapitány is mosolyogva integetett a civill ember felé:

ennek a főváros febr. 27-ki tüntetésével az ellenzék iránt kifejezést is adott.

Fuzionálhatnak Apponyiék, de e fuzióért bünbakká akarni tenni a függetl. és 48-as pártot, a Bánffy-párt maszlag-hányóinak jellemzetes ténye s azt bizonyítják meg vele, hogy bálványozásuk tárgya a hazugságok modern nagymestere; de a mi a független országos közvéleményt meg nem hamisítja s a függetl. és 48-as pártnak nem árthat.

A képviselőház ülése.

Tegnap újra megnyílt. Előre lehetett sejtetni, hogy mind a képviselőpadok megtelnek, mind a karzat zsúfolva lesz.

Ugy történt. Az új kormány bemutatkozását általános érdeklődéssel várták.

Lapunk — márcz. 1. — tegnap számban már mintegy előre jeleztük ennek az ülésnek tárgyait és valószínű sorrendjét, most a faktum bizonyosságával közöljük:

A karzatokra jelentkezők nagy része helyhez nem jutott, mert a jegyek már tegnapelőtt elfogytak.

M a d a r á s z k o r e l n ö k m i n d j á r t 10 ó r a u t á n n y i t o t t a m e g a z ü l é s t. Az elhelyezkedés — a disszidensek a közepén, Perczel, Erdély, volt miniszteri székek mögött — oly zaj közt történt, hogy a mult jkv. felolvasásából mit sem lehetett hallani. De vegre is a csend beálltával, tolmácsolhatta a francia főkonzul által kifejezett köszönetét a francia nemzet nevében korlányának, azért a részvétért, a mit a magyar képviselőház elnöke jelentett ki F a u r e e l n ö k h a t á l a a l k a l m á b ó l.

Több kisebb érdekű ügyekről következett jelentés után — bekövetkezett a várva várt főjelenet: Csávossy Béla háznagy bevezette az új Széllikormány tagjait, a kiket zugó eljenzéssel fogadtak, különösen a közepén és balközépen. Még a «szélsőbal» is éjenzett, habár némi tartózkodással; csak a meg mindig duzzogó «szélső jobboldal» maradt — némán.

S z é l l k o r m á n y e l n ö k b e m u t a t t a m o s t a királyi kinevezési kéziratokat, a miket P e r c z e l B. olvasott fel, a midőn megújított

az éljenek; — különösen azonban Széll, Hegedüs és a defungált miniszteriumból bennmaradt Széchenyi M. s Darányi nevének olvasásánál. De legharsányabb volt az «éljen» — az alkotmányos királyra!

A kormány elnök tartotta meg ezután program beszédét, amit lapunk szűk tere miatt nagy sajnálattal, nem adhatunk szóról-szóra; azonban kiemeljük belőle reflexióját a nehéz harcokra, s a teendői iránti véleményét, amelyek arra irányzódnak, hogy az alkotmányosság visszaállíttassék; a jelen alakulást megelőző megállapodások kölcsönös engedékenységgel és elvi áldozatok nélkül hoztattak. Ezenek a békének alapján álló, ezt hozza magával és pedig akként, hogy a pacifikáció engesztelést hozzon a köz tudatba.

E kijelentések, különösen a közepén találtak nagy tetszésre.

S z é l l m u n k a p r o g r a m m j á t k ö v e t k e z ő k b e n v á z o l t a: Az elnökök megválasztása; az indemnity — az alkotmány folytonosságán támadt hasadékok teljes eltüntetésével; a véderőtörvény megújítása s az új önkormányzat; a kiegyezés s a provizorium; a horvát pénzügyi egyezmény megújítása, a 1899-iki költséggvetés, lehetőleg az indemnity tartama alatt befejezve; a kuriai bíráskodás, junktimban a házszabály-revizióval. Végül: a kiegyezés végleges 1903-ig, az önálló vámtérület hangoztatásával.

A baloldal eljenzéssel, a jobb oldal még most is hallgatással fogadta az előterjesztést. Nincs tisztában magával!

Az 1867: XII. teziknek igazis és hamisítlan értelmezését és végrehajtását kívánom; de ez nem akar krttika lenni az előbbi hagyomány ellen. Ez a nagyon taposoló nemzetipártiak szólt.

Kormányzata irányát a valódiszabadelvűség alapján általában szabta meg.

Czélja: az egységes magyar állam kiegészítése. Első sorban a szabadelvű partra tamaszkodik, de becsesnek tekintim a más oldalról — homogén

elemek — jövő támogatást is. (A fuzióra lépés kijelentése!)

K ü l ü g y i p o l i t i k á j a a b é k e p o l i t i k á j a ;

P é n z ü g y i e g y e n s ű l y f e n t a r t á s a — S z i l á g y i D. érdemeinek elismerésével;

E r d e k l ö d é s a k a t h. a u t o n o m i a i r á n t ;

F ö l d m i v e l é s i t é r e n a p a r c z e l l á z á s é s a t e l e p i t é s k i t e r j e z t e s e !

A v i c z i n á l i á k r e n d e z é s e ;

A k ö z i g a z g a t á s r e n d e z é s e b e n a z ö n k o r m á n y z a t e l e m e i m e g n e s e b e z t e s s e n e k ; t i z t v i s e l ö k f e g y e l m i ü g y e i é s p r a g m a t i k á j a .

I n k o m p a t i b i l i t á s i t ö r v é n y r e v i z i ó j a ; v i l á g o s s á , — s z a b a t o s s á t é t e l e .

M i n d e n e k f e l t t a g y a k o r l a t i é l e t b a j a i n a k e l h a r t a s a . . . m i n d e n k i n e k o g y f o r m á n : t ö r v é n y , j o g é s i g a z s á g ; A s z a k a d é k o t o l v a s s z a ö s z s e a h a z a s z e r e t e t l a n g j a ! ! (V é g r e t e h a t a h a z a f i u i s z e l l e m é r v é n y e s ű l , n e m t h e o r i a b a n , n e m s z ó b a n , h a n e m g y a k o r l a t b a n ! !)

E z t a z u t a n r i a d ó é l j e n z é s e s t a p s o l t a m e g n e m c s a k a s z é l s ő b a l , h a n e m m é g a s z é l s ő j o b b o l d a l i s .

U g y l e g y e n ! A z e l n ö k a z ü l é s t ö t p e r c z e r e f e l f ü g g e s z t e t t e .

H o r á n s z k y k i j e l e n t e t t e , h o g y a m i n i s t e r e l n ö k á t a l k i f e j e z t e t e l v e k a l p o l j a t t a m o g a t n i f o g j a . (E z t n e k i é s p á r t j á n a k k ö n n y ű v é é s k ö t e e s s é g é v é i s t e s z i a f u z i o .)

K o s s u t h F e r e n c z m e g v o n t a p á r t j a é s a k o r m á n y k ö z t i e l v á l a s z t ó v o n a l a k a t : k i f e j e z t e a r e m é a y t , h o g y S z é l l K. a m e g a l l a p o d a s o k a t f é r f i a s a n m e g t a r t j a s n e m e n g e d i m e g , h o g y a n e m z e t j o g a i e l l e n u j a b b t á m a d a s o k i n t é z t e s s e n e k . E r e m é n y b e n p á r t j a l e m o d a k i v é t e l e s e s z k ö z ö k a l k a l m a z á s á r ó l i s v i s s z a l é p a z e l v i h a r c z o k m a g a s z t o s t é r é r e , M e g h a j l o t t k ü l ö n ö s e n a k i r á l y a l k o t m á n y o s é r z é k e e r ö t t . L e l k e s é s n y o m ó s e r v e k k e l t e j e s l e n d ü l e t e s b e s z é d j é t a p á r t z a j o s h e l y e s l é s s e l f e j e z t e b e .

M o l n á r J a n o s i s ü d v ö z ö l t e p á r t j a n e v é b e n S z é l l i s ö i s m e g v o n t a p á r t j a -

— Szervusz, szervusz . . .

Székelt húztak az asztal melé s barát-ságosan, mintha pártfogói lennének, a határa vergették a szürkerubásnak. Amellett csodálkozva nézgették, mintha valami különös jelenség lenne, amit meg kell bámulni s lassan, egymás hangján bátorkodva mentek neki egy csomó kérdéssel.

- No hát, hogy vagy?
— Élsz?
— Mit csinál a poeta?
— Nem vágyakozol vissza hozzánk?

A szürkeruhás békeségesen hallgatta végig a sok kérdést, de csak a legutolsót találta alkalmasnak arra, hogy feleljen rá. Mosolygós szomorúsággal, halkán beszélt, a tisztelőre hajoltak, át az asztalon, hogy hallgassák.

— De igen, néha visszavágyom. Ha az asszony kihordatja a ruhákat porolni, vagy bepillantok a régi szekrényembe s látom a szép ruháimat, szeretnék közöttetek lenni. De ez igen ritkán esik meg, inkább csak olyankor, ha beszéd közben a baloldalomhoz kapok, mintha még mindig ott lenne a kard. Szóval olyan kényelmes vágyakozás vissza a meg szokásba. De máskülönbén nagyon el foglal a hivatal. Kérlek szépen, annyi levelet kell lebélyegezni, meg beírni a könyvekbe. Roppant rend van a postánál.

- Aztán jó ott?
— Hát jó, de nem nagyon. Üres nagy szobában dolgozom, rács mögött, hogy mindig mintha várnám a menaszériát, a ki be-mutat a publikumnak: — ez a szürke itt

katoná volt azelőtt, harmincznyolcz éves. Még tolvajok az emberek, rákönyökölnek az asztalomra, rámlehelnek. És sokan parancsolnak, meg vixyáznak az ember kezére, bántó, durva módon vigyáznak, hogy vajjon nem lop-e? A hivatal nem igen jó, hanem hát a posta voltakeppen arra való tisztos intézmény, hogy az ember feleségül vegye azt a kit szeret és aki szegény. — De micsoda regény! Fiuk, nem volt annak a gyermeknek, semmije, csak éppen a két gyönyörű szeme, meg az arca, csupa friss, üde rózsza és aztán éppen csak annyja, a mije Dumbár Annának volt, egy szoknyája . . . Csak epekedtünk egymás után . . . Gondoltam, hogy elmegyek egymás után . . . Gondoltam, hogy segítsen bennünk egymáshoz, de aztán megdöntöttem a munkát. Esembe jutott a posta . . . Két kicsi dolgot. Esembe jutott a posta . . . Két kicsi szobánk van. Nem úgy, hogy az egyikbe ő, a másikba meg én, hanem csak éppen parádézunk, mert nekünk elég lenne egy is. Én leülök az ablak mellé s onnan nézem — gyerekek, mindig nézem — hogy hogyan törülretek, csinositja házikóját az én kicsi angyalom, meg, csinosítja kezét, meg . . . É s m i c s o d a ü g y e s e n m o z o g k i c s i k e z e . . . É s n é h a a j ó m e l e g h e n e l l á g y u l v a , b e l e n y i l l i k a s z i v e m b e a b o l d o g s á g s m e g e r e d a k ö n n y e m . . . N e k t e k , t a l á n u o a l m a s i s , d e e z m á r g y ö n g é m . . . M i n d e n e m b e r n e k v a n v a l a m i t á m a d g a t ó o l d a l a . A z e n y e m a z , h o g y s z e r e t e k a z a s s z o n y k a m m a l d i c s e k e d n i , m e g a g y e r m e k e m m e l . . .

- Az is van?
— De milyen. Ha az valaha katonáékhoz bekerül, trombitás lesz belőle. Mennyit

trombitál. És micsoda édes. Nézzétek meg egyszer. Hogy ébred az a kölyök! Fölül az agyban, körünez, keresi az anyját, meg az apját, aztán kiabál. Kuk! És hogy eszik! Egy fél kifli neki semmi. Piczi egerfogai vannak, belekapaszkodik velük a kiflibe és tépi és a mellett folyton ott botorkál a lábunk alatt s akkorákat puffan . . . Minden perczen elesik . . . Akkor az egész gyermek . . .

Valami nagyon kicsit mutatott, bal kezével elmettszve a jobb kezéből egy darabot. A tiszték összemosolyogtak s még közelebb bujva egymáshoz, lesték a száját, hogy mit mond tovább.

— Aztan okos-e? — kérdezte az egyik, a mikor már hosszú lett a csend.

A szürkeruhás elbizakodottan vágott bele a levegőbe.

— Okos? Barátom! Hogy miket tud az a ficzko. Mindent utána mond az embernek. Kerlek, szavamra mondom, hogy ha róla mondd valamit, németül beszélék az asszonnyal, úgy néz rám a két kis fekete szemével, hogy azt hiszem, hogy megért minden szót.

— Meg látnátok, hogy micsoda verekedést csap, ha egy kicsit biztatja is az ember. Fölkapom a levegőbe, aztán messze eltartva magamtól, beszélék neki: ne verekedj pajtas, ne verekedj, — s ő putál . . . Olyan pofont ad a kicsi kezével, hogy csattan.

A huszár komoly tárgyalás alá vette az ügyet és tudakosan szólott közbe:

- Nem valami okosan neveled. Idegesen pillantottak rá egyszerre hárman is, hogy halgasson s kacagva felelt a civil:

nak a kormánytól elválasztó elvi vonalait. (Tehát ez a párt nem akar fuzionálni.)

Polónyi elhatározott Kossuth beszédjéhez, de kifejezte bizalmatlanságát a pénzügyminiszter iránt s megjelölte a jövő irányát. Az egész függetlenségi párt kísérté helyesléssel, ami azt bizonyítja, hogy a párt frakciói ismét szorosabban egyesültek a rajok varó nemes harcra megvívására.

Ezután korelnök bejelentette, hogy a névszerinti szavazások iránti kérelmeket az illetők visszavonták. Kimondta, hogy a holnapi — mai — ülés napirendje az elnökök megválasztása s az ülést 5 perccel egy órá előtt eloszlatta.

A főrendiház ülést csak egy óra után nyithatta meg Károlyi Tibor gr. elnök. Az érdeklődés itt is nagy volt s hasonló a kormány bemutatása.

Széll Kálmán nyilatkozatára Szapary Gyula gróf szólalt fel üdvözölve Széll Kálmánt és kormánytársait.

Zaradéki a kormányfogadtatás aktusához az elnök Károlyi Tibor szolt.

Megemlékezett ugyanó Fauré hatálaról; néhány új főrendről jelentést tett s az ülést már egy negyed három órakor bezárta.

Táviratok.

Erkezett a «Debreczen» számára az éjjel.

Apponyi György halála.

Budapest, március 2. (A «Debr.» ered. táv.) Apponyi György gróf tegnap meghalt. Temetése fél 3-an pénteken d. u. 2 órakor lesz Eberhardon.

Spanyol kormányválság.

Madrid, márc. 2. (A «Debr.» ered. táv.) Sagasta miniszterelnök átadta a regens-királynőnek a kabinet lemondását. A regens királyné valószínűleg a fobb politikusok meghallgatása után fog választani a lemondásra.

A pápa állapota.

Roma, március 2. (A «Debr.» ered. táv.) A Stetani-ügynök egy jelentés: Mindenféle hírek keringenek a szent atya állapotáról. Lappont dr. eddigelé nem távozott a vatikanból, ahol az éjszakát töltötte. 8 óra 30 perccor a vatikanba jött Mazzoni dr., hogy a papát lássa, de csak nagyon rövid látogatást tett és fel

óra múlva elment. Egy órával rá ismét megjelent Mazzoni dr. és a pápa balcombján megoperált egy hólyagot, a mely miatt a pápa már régebb idő óta szenvedett. Az operáció teljesen sikerült. A pápa igen jól állott a ki chloroform alkalmazása nélkül a műtetet. Az orvosok jelentése szerint laza amit a gyula-dásos hólyag okozott megszűnt és remélik, hogy sikerülni fog a kompresszióknak elejét venni. A holnapi papai fogadás elmarad, de a pápa kívánja, hogy a 3-iki misét a papai bazi kápolnában megtartsa.

Egyesült államok és Németország.

Washington, márc. 1. A német kormány kívánására Mac Kinley a Fülöp-szigeteken lakó német alattvalók életét és vagyonát az Egyesült-Államok szárazföldi és tengeri haderejevel védelmezte meg. Németország azt a hadihajóját, a mely még a Fülöp-szigetek körül állomásozik, a kínai partokra akarja küldeni.

London, márc. 1. Az olasz követ a Cse Kormányban. Ningposztól déli felvő Szan...-ról bérbeadását kérte... olasz... a kezében vesztgel.

Március.

...ni szép, tündérvilágból

Tavaszi jelt azál felénk.

...tjuk a virag nyílását,

...rezzük a nap hevét.

...és bar nyakig vagyunk a tél...

...Még tavaszról álmodunk,

...március tavasszal bizta

...a jegen szálldosunk.

...t a hó bar garmadával

...sz itt van, annyi ter

...márciusot jelent a naptár.

...Szívünkbe száll a jatszai fény.

Még itt a pépé hullnak,

A jegen...za...

De mert...tzt jelt...

Viragról, fényről álmodunk.

Kronikás.

HIREK.

Mulatságok sorrendje.

Márc. 4. Kereskedő ifjak táncmulatsága a „Bika” disztermében.
Márc. 5. Vecsey-Nagy József emléktünetpély a kollégium enektermében.

Felújulás.

Par hét múlva itt lesz a tavasz s kitáru a természet előtünik egész pompájában. Virágok fogják tarsítani a pászitot s a tárgallyak kizöldülnek.

Vajjon azt a kietlen, sivár telet — a magyar politikai életet — felfogja-e váltani tavasz? Jön-e langyos fuvalom, meleg nap-sugár felolvasztani a hóhalmokat, jeghegyeket, melyet a fél év óta dúló vihar nap-nap után erősebbített?

Nem fogja-e hamarosan sötét felhő borítani el azt a kis napsugarat, mely ha gyéren is, de melegét ad, s olvasztgatja a hó es jegtorlaszokat.

Azt hisszük!!
Csalóka fénynek tartjuk azt a sugarat, melynek fényében fűdik most millió és millió magyar — félünk, hogy hamarosan elborítja vagy köd, vagy valamely fekete felhő. Évtizedek tapasztalata sugja fülünkbe az intő szót: »Si vis pacem — para bellum!»

Örvendünk a bekének, de készülünk egy

ujabb harcra, melyet harmincz év óta folytatunk megújuló erővel — soha nem szűnő lelkesedéssel!

A lobogó leng, reaja megvalósítására váró eszmék egész sorozata van írva. A mi küzdelmünknek nincs vége, egy beteg rendszert lejártá ugyan magát, de a tiszta függetlenség nem aratott végleges diadalt. A pillanatnyi mámor nem lep meg bennünket, a diadal nem tántorit el, küzdünk a magyar nemzet függetlenségéért, szívvel-lellekkel.

Az lesz az igazi tavasz, ha a magyar politika egeről szét oszlanak végleg a borús felhők, a közeletben nem a hatalmi túltengés, erőszak, és önérdék, de a becsület munká, igaz hazafiság fog dominálni.

Akkor örvendhetünk, de ma meg mindig az a jelszavunk: »Eberség és vigyázat, mert ez még nem az igazi felújulás!»

* A városházáról.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága a március 2-án rendes közgyűlést a hó 29-én szerdán tartja meg gróf Degeffeld József főispán elnöklése alatt. A közgyűlésnek több fontos tárgya lesz, a melyeket a március 13-án tartandó teljes tanácsülésen készítenek elő.

* **Személyi hír.** Magyar Gábor a piarista rend főnöke par nap óta városunkban időzik.

* **A lovassági laktanya építése.** A lovassági laktanya hatalmas területet foglal el s építése magával hozta néhány felek ki, sajátítását. Több kisajátításra váró terület felet a kereskedeleminügyi miniszter rendelkezik: a városnak tehát töle kellett engedélyt kérni. A miniszter ma érkezett a iratában tulatja a városi tanácsot, hogy az építkezéshez szükséges terület kisajátítását engedélyezze.

* **Teljes tanácsülés.** Ma délelőtt Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése alatt a városháza kistanács termében teljes tanácsülés volt — melyen folyó ügyeket tárgyalnak.

* **Népesedési mozgalom február hónapban.** Az elmúlt február hónapban az anyakönyvi hivatal kimutatása szerint született 221 egyén meghalt 129. A szaporodás tehát a múlt hónapban 93. Kevesebb ugyan mint januárban, de ez is kedvező egészségi viszonyokat bizonyít. Házasság kötöttett az elmúlt hónapban 58. Ebből év. református volt 37 pár, róm. kath. 2. görögkath. 1. izraelita 4. vegyes 14. Házasságkötés több esetben történt, mint januárban.

* **Megüresedett rendőrbiztosi állás.** A főispán egy rendőrbiztosi állásra pályázatot hirdet. A kik a pályázaton részt akarnak venni, folyamodványukat május hó 15-ikig bezarólag a főispán titkari hivatalához nyújtsak be.

* **Öngyilkos napszamos.** A közkezdésből vett értesülésünk szerint Varga József napszamos, ki tegnapelőtt este 5 órakor Kékes utcán szeretője udvarán megöltte magát, ma reggel meghalt. Holttestét felboncolóják s ma délután temetik el. Ez évben ez már a második tragikus végű öngyilkosság Debreczenben.

* **Tűz a Dégenfeld téren.** A Dégenfeld téri kisdudóvó udvarán tegnap este egy nagy csomó lada és egy kofasátor kigyuladt. — A tűzjelzésre kivonult tűzoltóság hamarosan lokalizálta a tüzet s elejét vette a nagyobb bajnak. A tűz oka ismeretlen.

sionistákat is mint extravagáns embereket ítélik meg. Nem törődnek azzal, hogy a secesszionisták nem válnak ki a művészek közül mással, minthogy az igazság, természetesség, igazi művészet felelősküdt harcossai.

Peldaként nem megyünk messze. Most ünnepeztük a mi nagy művészünket Szathmáry Árpádot, ő secesszionista. Igaz, természetes, művész a szó szoros értelmében.

Vannak-e Debreczenben hozzá méltók?

Talán...

Bár csak secesszionisták lennének a mi művészeink!

Béla.

A békekötési iratok.

III.

A jkönyv C. alatti melléklet.

A házszabályok módosítása.

A házszabályok módosítására nézve Széll Kálmán ur ó nagyméltósága, mint designált kormányelnök s az ellenzéki pártok megbízottai közt létrejött megállapodások.

A 121. §. után jön a következő:

uj §.

»Az állandó és szakbizottságok elnökei kötelesek a bizottságot ülesre összehívni, ha azt a bizottságnak legalább két tagja kívánja.«

146. §.

E szakasz eddigi szövegéhez 2-dik bekezdésként jön:

»A jkönyv hitelesítéséhez legfőleg 4 szónok szólhat s a Ház a jkönyv hitelesítése s az esetleg tett módosítványok fölött egyszerűen szavazással dönt.«

147. §.

Ennek a szakasznak 3-ik bekezdésében a szavak után:

»Minden vita nélkül beillesztendő: »egyszerű szavazás al.«

152. §.

E szakasz harmadik bekezdése áthelyeztetik a 156-ik §-ba, minélfogva itt kimarad

153. §.

E szakasz első bekezdéséből, — a negyedik sorból kihagyandó: »egyszerű szavazással.«

A 2-dik bekezdésből kihagyandók a szavak: »a Ház engedelmével.«

A 155. §. után jön a következő

uj §.

»A Ház napirendjének megállapítására vonatkozó elnöki előterjesztés, vagy indítvány felett legfeljebb 4 szónok meghallgatása a Ház egyszerű szavazással dönt.«

Az ülés el nem mulasztható, míg a Ház napirendje megállapítva nincs.

Uj §.

mely nem mint javasoltatott, a 156. §. után, hanem a 153. §. után jönne helyesebben, vagy pedig a 151. §. után s a mely a kormány javaslatában uj 156. §-nak van jelölve.

E szakasz a 152. §-ból áthozott szöveggel, mint első bekezdéssel, következőleg szól:

»A napirend tárgyalására szánt időt, valamint az inerpellációk megtételének s az azokra adandó válaszok meghallgatásának idejét időről-időre a Ház állapítja meg.«

»Mindezen határozat megváltoztatását célzó indítvány a Ház elnökénél írásban adandó be. általa a Háznak azonnal bejelentendő s a bejelentést követő ülés végén vita nélkül egyszerű szavazással döntendő el.«

»Ha az indítvány a Ház ülésének meghosszabbítását célozza: a meghosszabbítás egy óra időnél többre nem terjedhet, csak egyes javaslat, vagy a költségvetés tárgyalásának tartamára határozható el s azon javaslat, illetőleg költségvetés tárgyalásának tartama alatt, amelyre nézve elhatározatott, nem ismételtethető.

163. §.

E szakasznak C. pontja következőleg módosul:

»c. a Ház szabályaira, azoknak helyes alkalmazása érdekében hivatkozni akarnak, mely alkalommal azonban magához, a vita tárgyahoz nem szólhatnak.«

164. §.

következőleg módosul:

»Indítványt, ellenindítványt és módosítványt mindig írásba foglalva kell beadni s azok kinyomatása iránt a Ház vita nélkül egyszerű szavazással határoz.«

171. §.

»A Ház, ha az elnök, a miniszterek valamelyike vagy 20 tag kívánja, zárt ülésre változik át.«

»Zárt ülésben határozat nem hozható, jkönyv nem vezetetik.«

174. §.

következőleg módosul:

»Szavazás előtt a kérdésnek miként leendő fölvetése új tanácskozás tárgyát képezheti, amely felett a Ház egyszerű szavazással dönt.«

A jelenlegi 176. §. kimarad.

177. §.

A szakasz első bekezdésének helyébe a következő szöveg jön:

»A Ház a feltejt kérdés felett rendszerint egyszerű szavazással dönt.«

»Az egyszerű főállás és ülvemaradás által történik.«

A szakasz többi része marad.

178. §.

következőleg módosul:

»Minden oly esetben, amelyben a házszabály az egyszerű szavazást kötelezőleg el nem rendeli, 20 jelenlevő tagnak a szavazás megkezdéséig (177. §.) írásban beadott kívánására névszerinti felhívás mellett történik meg a szavazás.«

»A névszerinti szavazás husz tagnak írásban beadott kívánására másnapra halasztható.«

»Az egyszerű szavazás másnapra nem halasztható.«

182. §.

E szakasz első bekezdése maradván, utána jön a következő szöveg:

»A titkos szavazás összehajtott szavazólapokkal történik s a nyílt szavazólapokon foglalt szavazatok nem számíthatnak.«

»Titkos szavazásnál a Ház tagjai szavazásra való felhívásuk során minnek helyükéről szavazatukat beadni s annak beadása után kötelesek onnan távozni.

»Ily szavazás alkalmával, kivéve a szavazat beszedésének ideje alatt a szavazó képviselő, a szavazat beadásának helyétől mindenkinek távol kell maradnia.

Az eddigi második bekezdés marad, mint utolsó.

Színház.

»A párisi rongyszedő«, ez a régi szenzációs drama zsufola-ig töltötte meg tegnap este a színházat. Persze a nagy és diszes közönség nem a Garus—Hoffmann rongyszedő baró és Potardné asszony gonoszságait jött még egyszer, Ist-n tudja hanyadszor, végig hallgatni, hanem a Szathmáry Árpád, a mi feledhetlen Szathmárynk igaz művészetében gyönyörködni.

Az ő Jean apoja minden ízében remek alakítás, amit már annak idejében megírtunk. Halás is volt iránta a közönség, mert a nagy számú jelenetek végén 20—25-ször hívták ki s tapsolt a fődzint, páholy, karzat egyaránt.

A mesterhez méltó alakítást nyújtott T. Halmy Margit Didier Mari szerepében, kinek küzdelmeit, lemondását, kétségbeesését s végül boldogságát oly poétikusan, annyi egyszerűséggel és közvetlenséggel rajzolta meg. Nagyon megérdemelte a tapsokat és kihiváást.

Csügényi Vilmanak Potardné egyik legjobb szerepe s most is nagy góddal és sikerrel alakította.

Bartha Hoffmann baró szerepében, Fai

Flóra, mint a haró leánya, Oiry, Szentese s a többiek jelentékenyen hozzájárultak az sikeréhez.

IRODALOM.

Március 15.

Beléptünk abba a hónapba, amelyben tavasz kezdete, a nap és éj egyenlő-ége ján van,] naptárilag jelezve. Az időjárás szélysége e télen olyan volt, hogy a március Februárban az enyhe légmérséklet a fákát gyezésre csalta: a most beállott hideg tösságról nem tudjuk következtetni és határozni, hogy vajjon beall-e e hóban mésetileg is a tavasz.

Az ember vérforrásában a történelmi bizonyítása szerint a Március hó bizonyos pezsdülést szokott előidézni. Nagy világosság kezdetének ideje van e hónapban köve.

Hazánk, Nemzetünk modern újjászülésének kezdő napja is az 1848. Márc. 15-ik. Eljön-e a természeti tavasz rendez ideje nem tudjuk; hanem amaz első dicő Márc. 15-ikének 51-ik évfordulója bizonyosan jön.

Es akkor ismét nagy ünnepnapja lesz a hálás kegyeletnek, mindazokra nézve, a Magyarországot modern újjászülését e Nemzet történetében nagy, rendkívüli horderejű eseménynek ismerik és tartják.

A függ. es 48-as párt tagjai bizonyos megszentelik a »Szabadság, egyenlőség, testvériség« születésének 51-dik évfordulóját népét.

Ennek az ünneplésnek egyik kiváló tanulságos aktusa, sok helyen, óhajandó, hogy mindenütt — ama nagy nap történetének felővasásokban adható történelmi ismertetéséért a célra igen jó szolgálatot tesz ily című füzet:

»Márcz. 15-ike«, amelyet az 1898-iki félévszázados emlékünnepre irt — a — r. (Bartha Mór) most a »Debreczen« pol. és társadalmi napilap f. szerkesztője. — Ára a füzetnek 30 kr.

Ugyanezen szerzőtől jelentek meg: A »magyar agrárszocializmus« társadalmi és közgazdasági tanulmány. Ára a füzetnek 50 kr.

»Emlékezés« gyakorló lelkészi pályamunkák, re. rendkívüli esetekre irt és elmondott lelkészi dolgozatok. Ára füze 1 frt, diszes arany végső kötetben 1 frt 50 kr.

Sajtó alatt van és jövő héten márc. 8-ikán a sajtó elhagyja és színes borítékban füzet megjelent:

»Bánffy párti maszlag« — felelet Péteri Endre »A szélsőbal bukása« cz. paskijára. Ára 20 kr.

Mindezen füzetek és kötetek megrendelhetők — együtt vagy külön — a felelet kitétt árban szerző lakasan (Debreczen Csop. utca 52 szám, vagy a »Debreczen« politikai napilap szerkesztői irodájában (főpostaszemben) s a küldés azonnal bérmentesen történik.

Bartha Mór,

a »Debreczen« politikai napilap felelős szerkesztője.

KÖZGAZDASÁG.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

Az országos erdei a apból a magasan fekvő hegysek fenskjainak, tetőinek és gerinczeinek vagy meredek oldalainak s közgazdasági érdekből erdészileg mivelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, szelvények és vizek rombolásának; valamint a talajhomok tovább terjedésének megállítására végül az 1879. évi XXXI. t. cz. 165. §-ában megjelölt erdősítés közgazdasági szempontból szükséges, a folyó évre hat nagy jutalmat és tizenkét elismerő jutalmat tűzött ki és pedig:

Két elsőrendű nagy jutalmat »egyenlő» 1000 koronára.

